

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Το Απρόσωπο

Κάνε το καλό και ρίχτο στο γιαλό, όπως ο ήλιος που φωτίζει επί δικαίων και αδικών. Όταν φτάσουμε να λειτουργούμε κατ' αυτό τον τρόπο σημαίνει ότι έχουμε καταφέρει να συμφιλωθούμε με το μέσα μας, ότι έχουμε

δημιουργήσει την προσωπικότητα μας, την οποία προσφέρουμε στους γύρω μας αυθόρμητα, αθόρυβα και διακριτικά, χωρίς ουσιαστικά να φαινόμαστε. Δρούμε απρόσωπα, χωρίς να καυχόμαστε ότι κάνουμε κάτι σπουδαίο, χωρίς να προβάλλουμε τον εαυτό μας, χωρίς να έχουμε φιλοδοξίες και προσδοκίες. Έχω γνωρίσει κάποιους τέτοιους ανθρώπους, πολύ λίγους, που είναι φωτεινά παραδείγματα για μέλη μου.

Έχω όμως δει και το "απρόσωπο" και με τελείως διαφορετική έννοια στο πρόσωπο πάρα πολλών συνανθρώπων μας. Γιατροί, επιστήμονες, υπάλληλοι, έμποροι και άλλοι που σε αντιμετωπίζουν χωρίς ενδιαφέρον, χωρίς συναίσθημα, χωρίς διάθεση να σε βοηθήσουν. Σε αγνοούν σαν προσωπικότητα και λειτουργούν σα μηχανές, εφαρμόζοντας το γράμμα του νόμου, ώστε οι ίδιοι να είναι καλυμμένοι, να μην μπορεί κανείς να τους προσάψει αμέλεια καθήκοντος, αδιαφορώντας για την ουσία της συναλλαγής.

Το απρόσωπο με αυτή την έννοια τείνει να καθιερωθεί στις συναλλαγές μας, κυρίως σε υπηρεσίες, μέσω των μηχανών, ATM, Internet E-banking, κάρτες, απλοποιώντας ή περιπλέκοντας τις καθημερινές μας ανάγκες επιβίωσης, αλλά σίγουρα στερώντας μας από την δυνατότητα ανταλλαγής συναισθημάτων και ουσιαστικής επικοινωνίας με τους γύρω μας.

Πέτρος Γαρζώνης
Σχέδια: Ρένα Καραλέκα

Εξελίξεις στο Θέμα του Ξενώνα

Την Παρασκευή 18.1.2013 εκδικάστηκε επιτέλους η υπόθεση για την ανάληψη εργαλαβίας του Ξενώνα και σύντομα θα βγει η απόφαση του δικαστηρίου, οπότε ελπίζουμε να μην υπάρξουν άλλα εμπόδια και τους επόμενους μήνες να ξεκινήσει το πολυπόθητο έργο.

Η Μ Ε Ρ Ι Δ Α

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Πέμπτη 28 Φεβρουαρίου 2013 10:00 - 14:00

Σε αυτή την περίεργη φάση που διέρχεται η χώρα μας, αλλά και ο κόσμος, οι άνθρωποι τα έχουμε λίγο έως πολύ σασπισμένα. Αισθανόμαστε ένα αόρατο εχθρό να μας απειλεί κάθε στιγμή. Όλα αυτά βέβαια είναι απόρροια της κακής διαχείρισης που κάναμε τα μεταπολεμικά χρόνια. Υπάρχει άραγε ελπίδα σωτηρίας; Ελάτε να προβληματιστούμε και να συζητήσουμε μαζί ατομικούς και κοινωνικούς τρόπους αντιμετώπισης της κρίσης.

Ό,τι δεν μας σκοτώνει μας κάνει καλύτερους.

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

10:00 - 10:30 Γενική Απολογιστική Συνέλευση Συλλόγου

10:30 - 12:00 Ομιλίες - Συντονιστής: Πέτρος Γαρζώνης

● Πορτραίτα της φτώχειας στην Ελλάδα της κρίσης. Διονύσιος Μπαλούρδος, Δ/ντής Ερευνών Εθνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών.

● Οικονομική κρίση και έγκλημα. Ιωάννα Τσιγκάνου, Δ/ντρια Ερευνών Εθνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών

● Στάσεις και συμπεριφορές διαχείρισης της κρίσης στην πρωτεύουσα της Ελλάδας. Ηλίου Κατερίνα, Ερευνήτρια Εθνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών.

● Εφαρμογές Κοινωνικής Οικονομίας σε δομές υγείας. Κόκκορη Βασιλική, Εκπρόσωπος Υπουργείου Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας.

● Βελτίωση της ποιότητας της Ιατρικής χωρίς επιπλέον οικονομική επιβάρυνση. Ι.Στ. Παπαδόπουλος, Ορθοπαιδικός, Καθηγητής Πανεπιστημίου.

12:00 - 12:45 Συζήτηση

12:45 - 13:00 Συμπεράσματα

13:00 - 14:00 Προβολή ντοκιμαντέρ Λουκίας Ρικάκη: "Σχέδιο Σωτηρία"

Ρένα Καραλέκα

ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ
Με μεγάλη επιτυχία, συμμετοχή και κέφι έγινε η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης Πίτας του Συλλόγου μας, όπου συμμετείχαν μέλη φίλοι και συνταξιούχοι.

Να ντυθώ, ν'αρματωθώ
στο χορό να κατεβώ....

Χορεύουν και τραγουδούν:
• Ομάδα Παραδοσιακών Χορών Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"
• Χοροβάτες

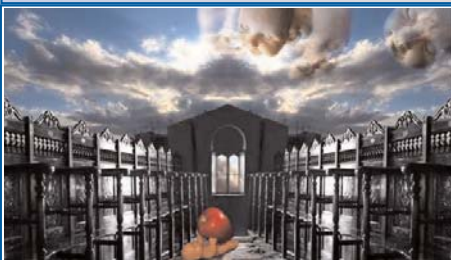
Κυριακή 3 | 3 | 2013 ώρα 20:15

Κέντρο Τεχνών ACS
Αγ. Παρασκευής 129
και Καζαντζάκη
Στάση Μετρό Αγ. Παρασκευής

Είσοδος μόνο με προσκεκληθείσα
Παρασκήσεις και θέσεις προσκεκλησίων
Ζήτησε Δωρεάν | 6966.127.436
Σταθίου Μαρία | 6977.224.851

Η ομάδα του Χορευτικού του Νοσοκομείου "Η Σωτηρία" και οι Χοροβάτες σας προσκαλούν την Κυριακή 3 Μαρτίου 2013 στις 20:30 στο Κέντρο Τεχνών του ACS Κολεγίου (Αγ. Παρασκευής 129 και Καζαντζάκη) Στάση Μετρό Αγ. Παρασκευής

Μια άλλη φωνή...

Εγώ, μια Ρωμαιοκαθολική καλόγρια, θα υποστηρίξω την Ελλάδα", της Κατρίν Μαρτέν Ζώντας εδώ κι οκτώ χρόνια στην Ελλάδα την κατάσταση της χώρας και τις αντιδράσεις που αυτή προκαλεί, νιώθω υποχρεωμένη να παρέμβω. Εδώ και μήνες δίδεται για την Ελλάδα η εικόνα μιας χώρας όπου βασιλεύει η διαφθορά, όπου η φοροδιαφυγή είναι εθνικό άθλημα κι όπου τα σκάνδαλα ξεσπούν και αλληλοδιαδέχονται το ένα το άλλο με πυρετώδη ρυθμό. Τίποτα από όλα τα παραπάνω δεν είναι εντελώς ψέμα -και πρόθεσή μου δεν είναι να εξωραίσω την πραγματικότητα. Από την άλλη, συχνά η νοσηματοδότηση κάποιου πράγματος εξαρτάται και από το πώς αυτό λέγεται. Όμως, γνωρίζω: πρώτον εμείς, οι υπόλοιποι Ευρωπαίοι, δεν είμαστε δα και παράδειγμα αρετής και δε δικαιούμαστε να δίνουμε μαθήματα σε άλλους: δεύτερον, δεν κερδίζουμε τίποτα με το να εξευτελιζουμε έναν εταίρο μας που είναι ήδη αποδυναμωμένος, πόσο μάλλον όταν πρόκειται για έναν ολόκληρο λαό: τρίτον, μου φαίνεται πως τριάντα χρόνια συμβίωσης δεν αρκούσαν για να γνωρίσουμε πραγματικά και να κατανοήσουμε τους Έλληνες "εξαδέλφους" μας, που δεν είναι ταυτόσημοι με εμάς.

Πρόκειται για κάτι αυτονόητο, που όμως συχνά το λησμονούμε: οι Έλληνες δεν είναι δυτικοευρωπαίοι -και με τη χάρη του Θεού δε θα γίνουν ποτέ.

Απέναντι στη νομοθεσία δεν έχουν τα ίδια αντανακλαστικά με εμάς: δε διαθέτουν αυτήν την προδιάθεση προς τη νομιμοφροσύνη, που δίχως άλλο μας έχει κληροδοτηθεί από τη Ρώμη και χαρακτηρίζει τη δύση. Στην Ελλάδα ο κανόνας δεν είναι υποχρεωτικός: τα πράγματα δεν εξελίσσονται σύμφωνα με το νόμο, που εδώ έχει μάλλον ενδεικτικό ρόλο.

Θυμάμαι συχνά τι μας είχε πει ο καθηγητής μας των ελληνικών στο πρώτο μας μάθημα: η μεγαλοφυΐα της λατινικής γλώσσας είναι η λογική της αυστηρότητας: η μεγαλοφυΐα των ελληνικών όμως έγκειται στην ευελιξία τους, στην τέχνη των αποχρώσεων. Υπάρχουν σαφώς γραμματικοί κανόνες, αλλά οι εξαιρέσεις, οι αποχρώσεις, οι διαφοροποιήσεις, οι ανώμαλες κλίσεις είναι τόσο πολυάριθμες! Μετά από τόσο καιρό που ζω εδώ, τείνω να πιστέψω πως ό,τι ισχύει στη γλώσσα ισχύει και στις νοοτροπίες των ανθρώπων.

Το πρωτεύον εδώ είναι οι οικογενειακοί και κοινωνικοί δεσμοί. Δεν αρνούμαστε ποτέ μια χάρη σε έναν φίλο και συγγενή, έστω κι αν η χάρη αυτή επισύρει κάποιο βαθμό παραβία-

σης του νόμου. Βοηθούμε τον πλησίον, το φίλο, νοιαζόμαστε για τις ανάγκες των ανθρώπων, χωρίς κατ' ανάγκη να κατανοούμε πάρα πολύ καλά την έννοια του "γενικού συμφέροντος". Ο νόμος παρακάμπτεται χωρίς συνειδησιακά προβλήματα. Οι Έλληνες εξάλλου παραδέχονται πως προσπαθούν "να κάνουν τη δουλειά τους" χωρίς να νοιάζονται για το νόμο: "δεν είναι καλό μεν, αλλά έτσι είμαστε οι Έλληνες, και ποτέ μας δε θα αλλάξουμε!". Αν περιφρανεύομαστε πράγματι για τη διαφορετικότητα, που τη θεωρούμε τον πλούτο της Ευρώπης, θα πρέπει να σεβαστούμε κι αυτή τη διαφορά, χωρίς να εκπλησσομέθα δήθεν που οι Έλληνες δε συμπεριφέρονται σαν Γερμανοί ή Γάλλοι. Για να αξίζει την ονομασία της η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) χρειάζεται όσοι τη συναποτελούν να γνωρίζονται πραγματικά, και όχι μόνο επιφανειακά, στη βάση στερεοτύπων.

Πριν τελειώσω, θα ήθελα απλά να σημειώσω κάτι σχετικά με μια έκφραση που στα αυτιά μου ακούγεται παράξενα: μιλάμε για "χρέος της Ελλάδας προς την Ευρώπη". Πάντοτε συναισθανόμουν το αντίθετο: πως είναι η Ευρώπη που χρωστάει στην Ελλάδα. Πρόκειται για ένα δάνειο που παραχωρήθηκε εδώ και πάνω από είκοσι πέντε αιώνες κι έκτοτε έχουν δοθεί αμέτρητες δόσεις, που δε καταμετρώνται μεν σε δραχμές ή σε ευρώ, αλλά που η αξιοποίησή τους παρήγαγε ανεκτίμητους θησαυρούς.

Αχ, αν μόνον όχι απλά όλοι οι ελληνοιστές της Ευρώπης, αλλά κι όλοι οι φιλόσοφοι, οι αρχιτέκτονες, οι γλύπτες, οι άνθρωποι του θεάτρου, αλλά και όλοι όσοι δε θα ήμαστε ακριβώς ό,τι είμαστε αν δεν είχαμε συναντηθεί στην πορεία της ζωής μας με τον Οδυσσέα, τον Αχιλλέα, τον Οιδίποδα, την Αντιγόνη, τον Προμηθέα, αν δεν είχαμε ακούσει να γίνεται λόγος για τον Σωκράτη, τον Πλάτωνα, τον Αριστοτέλη, αν δεν είχαμε μελετήσει τη χάρη του Ερμή και της Αφροδίτης, την χαμογελαστή γαλήνη στις κόρες, την λαμπερή, επιβλητική, αλλά όχι αλαζονική ωραιότητα του Παρθενώνα, για να μην αναφερθώ σε λίγα μόνο από τα πιο διάσημα σχετικά παραδείγματα, αν όλοι οι ιατροί θυμούνταν τον Ιπποκράτη κι όλοι οι δημοκράτες την Αθήνα, το λίκνο της δημοκρατίας, αν όλοι κάναμε σωστά τους λογαριασμούς μας, ίσως θα αναγνωρίζαμε το γεγονός πως εμείς χρωστάμε στην Ελλάδα και πως τα δισεκατομμύρια ευρώ του ελληνικού χρέους δεν είναι τίποτα σε σύγκριση με το δικό μας χρέος, που καμείς δε μας ζητά ποτέ να αποπληρώσουμε. Κι αν μην αναφερθούμε σε όλους τους θησαυρούς για τους οποίους καυχώνται τα μουσεία μας, προϊόντα λεηλασίας της ελληνικής γης.

Catherine Martin Ρωμαιοκαθολική μοναχή.

Το άρθρο της δημοσιεύθηκε στη γαλλική εφημερίδα La Croix και αναδημοσιεύθηκε από το site "Προοδευτική Πολιτική"

(Φωτογραφία στη κορυφή: Πίνακας της Δήμητρας Ερμείδου, "Quilty as usual", 2009)

Να σκέπτεσαι και ... ... να ενεργείς

Η διαφορά μεταξύ φτωχών και πλούσιων χωρών δεν έγκειται στην ηλικία της χώρας. Αυτό αποδεικνύεται από χώρες που έχουν ιστορία 2000 χρόνων όμως είναι φτωχές.

Από την άλλη ο Καναδάς, η Αυστραλία και η Νέα Ζηλανδία, που πριν από 150 χρόνια ήταν άνευ σημασίας, σήμερα είναι ανεπτυγμένες και πλούσιες χώρες.

Η διαφορά μεταξύ φτωχών και πλούσιων χωρών δεν έγκειται στο φυσικό πλούτο που διαθέτουν.

Η Ιαπωνία είναι χώρα περιορισμένη έκτασης, κατά 80% ορεινή, ανεπαρκής για καλλιέργεια και κτηνοτροφία, αλλά η οικονομία της είναι δεύτερη στον κόσμο. Η χώρα μοιάζει με ένα απέραντο πλωτό εργοστάσιο, που εισάγει πρώτες ύλες απ' όλο τον κόσμο και εξάγει βιομηχανικά προϊόντα.

Ένα άλλο παράδειγμα είναι η Ελβετία, η οποία δεν έχει φυτείες κακάου, έχει όμως την καλύτερη σοκολάτα στον κόσμο. Παρ' όλη τη μικρή της έκταση αυτή η χώρα έχει αναπτύξει την κτηνοτροφία και το έδαφός της καλλιεργείται 4 μήνες το χρόνο. Σα να μην ήταν αυτό αρκετό, παράγει γαλακτοκομικά προϊόντα αρίστης ποιότητας. Είναι μια χώρα που εκπέμπει μια εικόνα ασφάλειας, τάξης και μόχθου.

Ανώτεροι υπάλληλοι πλούσιων χωρών που επικοινωνούν με αντίστοιχους ανώτερους υπαλλήλους φτωχών χωρών δείχνουν ότι δεν υπάρχει σημαντική διανοητική διαφορά μεταξύ τους.

Ούτε και η ράτσα ή το χρώμα της επιδερμίδας έχουν καμιά σημασία: οι μετανάστες, που στις χώρες τους αποκαλούνται τεμπέληδες, αποτελούν την παραγωγική δύναμη των πλούσιων Ευρωπαϊκών χωρών.

Πού έγκειται λοιπόν η διαφορά;

Η διαφορά έγκειται στη στάση των ανθρώπων όπως αυτή έχει διαμορφωθεί δια μέσου των ετών από την παιδεία και την κουλτούρα (καλλιέργεια).

Αναλύοντας τη συμπεριφορά των ανθρώπων σε πλούσιες και ανεπτυγμένες χώρες βρίσκουμε, ότι η πλειονότητα των ανθρώπων ακολουθεί τις ακόλουθες αρχές στη ζωή της:

- Ηθική ως βασική αρχή.
- Ακεραιότητα.
- Υπευθυνότητα.
- Σεβασμός προς τους νόμους και τους κανόνες.
- Σεβασμός των δικαιωμάτων των συμπολιτών
- Αγάπη για την εργασία.
- Αγώνας για αποταμίευση και επένδυση.
- Βούληση για πολύ μεγάλη δράση.
- Ακρίβεια.

Στις φτωχές χώρες μόνο μια μικρή μειονότητα ακολουθεί αυτές τις βασικές αρχές στην καθημερινή της ζωή.

Δεν είμαστε φτωχοί επειδή έχουμε ελλειψη πρώτων υλών ή επειδή η φύση είναι σκληρή απέναντί μας.

Είμαστε φτωχοί επειδή μας λείπει η σωστή στάση.

Μας λείπει η βούληση να συμμορφωνόμαστε και να διδάσκουμε αυτές τις λειτουργικές αρχές των πλούσιων και ανεπτυγμένων κοινωνιών.

<http://loriborgman.blogspot.com/2005/07/d-eath-of-common-sense.html>
http://www.gatzoli.gr/2012/10/blog-post_3400.htm

Πανεπιστήμια: Η Άλλη Κρίση

του Γιάννη Βαρουφάκη

Όταν διάβασα τον Σταύρο Θεοδωράκη να γράφει κριτικά για το σινάκι του, ένιωσα ότι αξίζει να κάνω ένα διάλειμμα, αφήνοντας για λίγο την οικονομική κρίση, και να καταπιναστώ με μια πιο προσωπική κρίση. Με σκέψεις που προκάλεσαν οι τελευταίες καταλήψεις του περασμένου Δεκεμβρίου στο πανεπιστήμιο. Κάποια στιγμή, μετά από μία κατάληψη, έγραφα θυμωμένος ένα άρθρο (βλ. Καθημερινή, 4 Δεκεμβρίου) στο οποίο περιέγραφα τον φόβο των φοιτητών μου την στιγμή που "εξωσχολικά" στοιχία, με καλυμμένα τα πρόσωπα, εισέβαλαν στο κτήριο της Νομικής Σχολής εν ώρα μαθήματος.

Μερικές μέρες αργότερα, και μετά την δημοσίευση του άρθρου εκείνου, το έργο επαναλήφθηκε (στις 10 Δεκεμβρίου για την ακρίβεια). Ίδια ώρα, ίδια αίθουσα, ίδιος αγχός από τις σκάλες, φωνές, καλυμμένα πρόσωπα, ανησυχία στο αμφιθέατρο. Οι εισβολείς πρώτα κατέστρεψαν τα τραπεζάκια των παρατάξεων απ' έξω και μετά άνοιξαν την πόρτα και μπήκαν στο αμφιθέατρο. Όταν τους ζήτησα να αφήσουν τους φοιτητές να βγουν ήχησαν: "Δεν είμαστε τρομοκράτες" μου απάντησαν και, παρά την φορτισμένη ατμόσφαιρα, μας άφησαν να φύγουμε αβίαστα.

Βγήκαμε στον χειμωνιάτικο αέρα και σκορπίσαμε όπως και την προηγούμενη φορά. Η διαφορά είναι ότι εκείνη την φορά, αντίθετα με την προηγούμενη, το κυρίαρχο συναίσθημά μου δεν ήταν ο θυμός. Όχι επειδή είχα συνηθίσει την βία. Αυτή δεν συνηθίζεται. Αλλά επειδή το συναίσθημα που με κυριεύει ήταν εντελώς διαφορετικό. Ήταν η ντροπή!

Για χρόνια τώρα οι συνάδελφοί μου κι εγώ εξευτελιζόμασταν από τις φοιτητικές παρατάξεις που έχουν στήσει τα τραπεζάκια τους ακριβώς έξω από τις αίθουσες διδασκαλίας με τρόπο που καθιστά ιδιαίτερα δύσκολη, και επικίνδυνη, την είσοδο και την έξοδο στα αμφιθέατρα. Τα στερεοφωνικά τους μας εξανάγκαζαν να κάνουμε μάθημα φωνάζοντας για να ακουστούμε πάνω από την μουσική τους. Οι συνεχείς εκκλήσεις μας να ησυχάσουν, να απομακρύνουν τα τραπεζάκια από τις πόρτες των αμφιθεάτρων (ώστε σε περίπτωση κινδύνου να μην θρηνησουμε θύματα), προκαλούσαν την θυμηδία των "υπευθύνων". Σιγά-σιγά αποδεχθήκαμε αυτή την βία και συμμορφωθήκαμε στις επιταγές τους.

Καταλαβαίνετε λοιπόν την ντροπή μου όταν, εξερχόμενος από το αμφιθέατρο με τους φοιτητές μου υπό την επίβλεψη των κουκουλοφόρων, ένιωσα ταυτόχρονα απέχθεια αλλά και αγαλλίαση βλέποντας αυτά τα τραπεζάκια, και ιδίως το στερεοφωνικό που με εξευτελιζε τόσο καιρό, να κείνται στο

πάτωμα. Κομμάτια. Πιο δίπλα σε έναν τοίχο, οι βίαιοι καταλήψεις είχαν γράψει κι ένα σύνθημα που με έκανε να γελάσω: "Όταν κλέβει ένας καθηγητής το ονομάζουν Κλοπή. Όταν όμως κλέβουν πολλοί το ονομάζουν Έρευνα." Αφού γελάσα συνοφρυώθηκα σκεφτόμενος ότι αυτή η μεγάλη αλήθεια είναι αδύνατον να συζητηθεί στην Γενική μας Συνέλευση...

Στο δρόμο το στοπί μία σκέψη τριγυρούσε στο μυαλό μου: αυτό που εγώ έπρεπε να έχω πετύχει, ως πανεπιστημιακός, δηλαδή την εξασφάλιση ελάχιστων συνθηκών για την διεξαγωγή του μαθήματος με περιορισμό των παρατάξεων, το πέτυχαν τελικά οι κουκουλοφόροι δια της βίας. Έστω και για μερικές μέρες, μέχρις ότου οι δυνάστες μας επείστρεψαν με νέα τραπεζάκια, νέο απαστράπττον στερεοφωνικό, και βεβαίως την ίδια νοοτροπία.

Ντρέπομαι που το εξομολογούμαι. Από τότε που ήρθα στην Ελλάδα έχω μπει κι εγώ στην λογική της συμμόρφωσης προς τας υποδείξεις της "άλλης" βίας - της βίας που προέρχεται από τους "νόμιμους" φορείς της: Τους επαγγελματίες συνδικαλιστές, τους συναδέλφους που ιδιωτικοποιούν το πανεπιστήμιο εκ των έσω στο όνομα της έρευνας και των προγραμμάτων (ο πιο χυδαίος συνδυασμός των αρνητικών του δημοσίου με τα αρνητικά της αγοράς), την πλειοψηφία των φοιτητών που, με τη πίεση των οικογενειών τους, επιμένουν να μετατρέψουν το πανεπιστήμιο σε εξεταστικό κέντρο.

Παραμένω ταγμένος στην πάταξη της βίας αλλά πρέπει να το παραδεχτώ: Μπορεί να καταδικάζουμε την βία των κουκουλοφόρων, αλλά εμείς οι καθωσπρέπει νομιμόφρονες δεν κουνάμε ούτε το μικρό μας δακτυλάκι εναντίον της καλυμμένης βίας που εκφράζεται νόμιμα στο πανεπιστήμιο όλη την ημέρα, κάθε μέρα.

Έξι μήνες μετά, τα τραπεζάκια είναι πάντα εκεί. Οι επαγγελματίες συνδικαλιστές διαμεσολαβούν μεταξύ δασκάλων και φοιτητών, εκλέγουν Προέδρους Τμημάτων, Κοσμήτορες και Πρυτάνεις, απαιτούν να εξετάζονται τα μαθήματα 3 φορές το χρόνο, λες και είναι ρουλέτα και κάποια στιγμή θα κάτσει η μπίλια. Γενικά, η γενικευμένη απαξίωση συνεχίζεται. Κι εμείς στις αποφοιτήσεις των φοιτητών μας, στις συνελεύσεις των οργάνων μας, στις συνεντεύξεις μας στα ΜΜΕ βγάζουμε τους ίδιους δεκάδικους λόγους, περί πανεπιστημιακών αρχών και αξιών...

Αλήθεια, λέτε αυτή η οικονομική κρίση, που μάλλον θα τα αλλάξει όλα, να αλλάξει και εμάς τους δειλούς πανεπιστημιακούς; Προς το παρόν δεν βλέπω πώς θα γίνει κάτι τέτοιο αλλά δεν παύω να το ελπίζω.

Υπαίθριο Σχολείο

Στο Νέο Δελχί, κάτω από μια γέφυρα του Μετρό, συντελείται καθημερινά ένα μικρό θαύμα.

Γύρω στα 70 παιδιά από τις γειτονικές παραγκουπόλεις παρακολουθούν μαθήματα στο υπαίθριο σχολείο που έχει στήσει εκεί ένας αφρικής ήρωας: Ο 40χρονος Rajesh Kumar Sharma. Πατέρας τριών παιδιών και ο ίδιος ο Sharma.

Και όπως παρατήρησε για τι ίδιο ακριβώς συνέβαινε με πολλά παιδιά στην περιοχή. Δεν πήγαιναν σχολείο γιατί οι οικογένειές τους δεν το άντεχαν οικονομικά. "Όποτε περνούσα από την περιοχή έβλεπα παιδιά να χασομεράνε από εδώ κι από 'κει, σπαταλώντας το χρόνο τους" είπε ο ίδιος, εξηγώντας πώς ξεκίνησε το όλο εγχείρημα. Σκέφτηκε λοιπόν να δημιουργήσει ένα δωρεάν σχολείο.

Και επειδή δεν είχε καν την οικονομική δυνατότητα να χτίσει - ή έστω να νοικιάσει - ένα μέρος για να κάνει μάθημα, έβαψε δύο τοίχους μαύρους για να τους χρησιμοποιήσει σαν πίνακα της τάξης και άρχισε να διδάσκει κάτω από μια γέφυρα. Παράλληλα, προσπάτησε να πείσει τους εργάτες και τους αγρότες της περιοχής, να επιτρέψουν στα παιδιά τους να παρακολουθήσουν τα μαθήματα, αντί να δουλεύουν για να συμπληρώσουν το οικογενειακό εισόδημα.

Και πράγματι. Σύμφωνα, άρχισαν να καταφθάνουν στο "υπαίθριο σχολείο" παιδιά που υπό άλλες συνθήκες θα δούλευαν από εδώ και από κει, χωρίς να έχουν την παραμικρή τύχη να ξεφύγουν από την προδιαγεγραμμένη μοίρα της φτώχειας. Στο σχολείο τα μαθήματα ξεκινάνε από τα βασικά. Στόχος είναι να προετοιμαστούν τα παιδιά, για να συνεχίσουν σε κάποιο δημόσιο σχολείο. Όταν ξεκίνησε πέσει το εγχείρημα, είχε 140 μαθητές.

Τώρα, τουλάχιστον τους μισούς από αυτούς, όπως λέει ο ίδιος, κατάφερε να τους βάλει σε κανονικά σχολεία. Για να καταφέρει να κρατήσει το "σχολείο" του σε λειτουργία, ο Sharma, αφηρέν για δυο ώρες την δουλειά του σε ένα εμπορικό κατάστημα στο Shakarpur, όπου τον αναπληρώνει ο αδερφός του και πάει να διδάξει. "Ο δάσκαλός μας, μας λέει πως για να αντιμετωπίσεις τη φτώχεια, πρέπει να ανοίξεις το μυαλό σου και αυτό γίνεται μόνο με τη μόρφωση", είπε στην τοπική εφημερίδα ένας 15χρονος μαθητής του Sharma.

ΤΙ ΣΧΟΛΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ; ΟΛΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΟΤΑΝ ΕΧΕΙΣ ΟΝΕΙΡΑ ΚΑΙ ΘΕΛΗΣΗ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ!

ΑΝΑΣΦΑΛΙΣΤΟΙ

ΜΙΑ ΕΛΠΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΕΡΓΟΥΣ ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΑ ΑΝΑΣΦΑΛΙΣΤΟΥΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΣ ΜΑΣ

Το "Σισμανόγλειο", και τα διοικητικά συνδεδεμένα νοσοκομεία "Αμαλία Φλέμιγκ" και "Παπαδημητρίου" συντάχθηκαν στην εξυπηρέτηση ανασφάλιστων ασθενών που χρειάζονται νοσηλεία μέσω του Ιατρείου Κοινωνικής Αποστολής του ΙΣΑ και της Αρχιεπισκοπής, σύμφωνα με επιστολή της διοικήτριας των νοσοκομείων κ. Όλγας Οικονόμου.

Ήδη στη διάθεση των ανασφάλιστων έχουν ταχθεί το νοσοκομείο "Ελπίς" και η Μονάδα Θεραπείας Πόνου του νοσοκομείου "Πατησίων".

Η διοίκηση του ΙΣΑ, έκανε έκκληση σε όλες τις διοικήσεις των νοσοκομείων, για να δημιουργηθεί ένα μεγάλο δίκτυο δευτεροβάθμιας στήριξης των ανασφάλιστων πολιτών, όπως δημιουργήθηκε το Ιατρείο Κοινωνικής Αποστολής στην Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας.

Στόχος είναι να δημιουργηθεί μία μεγάλη αλυσίδα φροντίδας Υγείας για τους ανασφάλιστους πολίτες που καθημερινά αυξάνουν ολοένα και περισσότερο.

http://www.facebook.com/IFAQHGbAVf/www.iatronet.gr/newsarticle.asp?art_id=19234

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

ΤΑ ΝΕΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ ΤΗΣ "ΣΩΤΗΡΙΑΣ"

Εκεί όπου άλλοτε υπήρχον άθλια παραπήγματα δια να στεγάσουν τους ασθενείς της "Σωτηρίας", ήδη ανεγέρθησαν περίπτερα πληρούμενα όλους του όρους της υγιεινής και των συγχρόνων επιστημονικών απαιτήσεων. Εις την φωτογραφίαν ένα από τα νέα περίπτερα του θεραπευτηρίου.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 5 Μαρτίου 1937

ΕΝΑ ΑΝΤΙΟ

Την Τρίτη 15.1.13 συνοδέψαμε ένα φίλο για το στερνό ταξίδι τον Γόνη τον Άρη.

Είδα πολλούς εκεί, τον Πέτρο, τον Γιάννη, τον Στέφανο, τον Βαγγέλη, την Νίκη, την Χριστακοπούλου, τον Κώστα, τον Βασίλη, τον Σπύρο, το Δήμο, τη Λυγερή, την Ντίνα την προϊσταμένη, την Μαρία, την Βάσω και πολλούς άλλους.

Λείπανε και πολλοί, ήτανε και το ξαφνικό, αλλά πιστεύω ότι και συ σ'αυτή σου την προσωπική στιγμή θα ένοιωθες άβολα με πολύ κόσμο.

Αυτό που περίσσευε ήτανε το συναίσθημα και αυτό το σφίξιμο στο στομάχι όταν λες το τελευταίο αντίο.

Φίλε σε γνώρισα πριν χρόνια σ'αυτό το νοσοκομείο μαζί με άλλους, αλλά δεν ξέρω, κάπου κολλήσαμε περισσότερο, ίσως γιατί τα εργαστήριά μας ήταν πάντα κοντά, ίσως γιατί και σε σένα άρεσε να κοινωνείς τη ζωή να συμμετέχεις και να μοιράζεσαι, ίσως γιατί είχες την αγωνία να σπρώξεις τη δουλειά σου λίγο πιο μπροστά να λειτουργήσει το ΕΙΔΙΚΟ ΒΙΟΧΗΜΙΚΟ, αλλά πάντα θυμάμαι ότι μιλούσες με χαμόγελο και ξεπερνούσες τα δύσκολα με υπομονή και καρτερία και προπάντων με ευγένεια.

Είχες πάντα δίπλα σου ένα φίλο σύντροφο και στήριγμα την γυναίκα σου την Τούλα.

Μοιράστηκα μαζί σου την καθημερινότητα του νοσοκομείου, τις αγωνίες των ασθενών, προβλήματα που χρονίζαν για τις δουλειές μας. Διαχρονικά στο επιστημονικό συμβούλιο που συμμετείχαμε ο Μαρίνης, ο Πολυζωγόπουλος και ο Ρασιδάκης, ακόμα τους ακούω να μας ορμηλεύουν εμάς τους νεότερους στη λειτουργία και τις διαδικασίες του νοσοκομείου.

Κυλούσε η ζωή, περνούσαν τα χρόνια, όλοι μας απλοί καθημερινοί άνθρωποι με τα άγχη μας και τις αγωνίες μας στο μικρόκοσμο του ΣΩΤΗΡΙΑ.

Και ύστερα ήρθαν τα δύσκολα, αλλά δεν έσκυψες του πάλεψες και από δίπλα η Τούλα βράχος.

Οι χθεσνοί φίλοι αδιάφοροι και όσοι εξυτηρήθηκαν από σένα δημόσιοι κατήγοροι. Κράτη-

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ στην 8η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Αγαπητοί φίλοι,

**Σας ευχόμαστε Χρόνια Πολλά,
με Υγεία, και Δύναμη για το 2013.**

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ

Στις 21 Φεβρουαρίου 2013 θα γίνει Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας και σε περίπτωση μη απαρτίας, **θα γίνει την Πέμπτη 28 Φεβρουαρίου 2013 στις 10 το πρωί, στο Αμφιθέατρο του Νοσοκομείου "Η Σωτηρία", με Ημερήσια Διάταξη:**

- Εκλογή Προέδρου Γενικής Συνέλευσης
- Διοικητικός και Οικονομικός απολογισμός
- Έγκριση των απολογισμών.

Με εκτίμηση

Για το Δ.Σ. του Συλλόγου Φίλων
Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Η Γενική Γραμματέας Ο Πρόεδρος
Σταματίνα Σπυράτου Πέτρος Γαρζώνης

Ο Σάκης Κόνδης και ο Γιώργος Φεργαδιώτης

έτρεξαν τον μαραθώνιο της Αθήνας εις μνήμην του Φαιδωνα Σαραφianού.

Κατάφεραν να συγκεντρώσουν το ποσό

των 600 ευρώ, το οποίο δώρισαν στον Σύλλογο μας. Τους ευχαριστούμε και τους συχαίρουμε!!

σες και όταν ήρθε η δικαίωση σε βρήκε πάλι όρθιο - αξιοπρεπή να το μοιράζεσαι με τους λίγους φίλους που σε στήριξαν και την οικογένειά σου.

Όμως το κακό είχε γίνει, τώρα είχες να αντιμετωπίσεις ένα ύπουλο εχθρό, ένα αντίπαλο που δεν θα μπορούσες να κερδίσεις σε κανένα δικαστήριο.

Τώρα έπρεπε να ξανακερδίσεις τη ζωή σου, έπρεπε να ξαναγράψεις μια σύμβαση επωφελή για σένα (και όχι σαν τις συμβάσεις του συνοδού εξοπλισμού για τις οποίες έτρεχες στα δικαστήρια) με ένα ανίκητο αντίπαλο - τον καρκίνο.

Άρη η μάχη δεν κερδήθηκε, αλλά τον αγώνα σου τον έδωσες με αξιοπρέπεια και ευγένεια χωρίς ένα γιατί - γιατί εγώ... και από κοντά η γυναίκα σου βράχος και φύλακας.

Τα νέα φάρμακα και οι πειραματικές θεραπείες δεν απέτρεψαν το μοιραίο. Κάτι που γνώριζες και ίσως είναι σημάδια, κάποια στιγμή μου μίλησες για το μεράκι σου για την ζωγραφική. Μου έδειξες τους πίνακές σου, όλοι είχαν θέμα την θάλασσα. Καράβια - ναυτικοί - μπάρκα - αποβάθρες - φουρτούνες - θάλασσες, με ξάφνισες γιατί είδα στα έργα σου τον δημιουργό, τον άνθρωπο που με κάθε τρόπο και μέσο εκφράζει τον πόθο του για τη ζωή, την αγάπη του για το νέο το ταξίδι.

Όπως και οι ναυτικοί στις ακουαρέλες σου που αδημονούν να κοπιάσει η θάλασσα και να ξανοιχτούν στο πέλαγος πέρα μακριά από τον ορίζοντα.

Όλοι μας φίλε κάποια στιγμή θα μετρηθούμε από το τι κάναμε, πώς βοηθήσαμε τον κόσμο, τις στιγμές ανθρωπιάς που δείξαμε, τον επαγγελματισμό μας, δηλαδή τα χνάρια που αφήνουμε πίσω μας.

Το δικό σου χνάρι θα είναι ο άσπρος καπνός που αφήνει πίσω του ένα φουγάρο που ξεμακραίνει στον ορίζοντα.

Καλό ταξίδι φίλε μου.

Φώντας Θειακός

ΓΙΝΕ ΜΕΛΟΣ

Σύλλογος Φίλων
Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Νοσοκομείο Νοσημάτων

Θώρακος Αθηνών

"Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Λεωφ. Μεσογείων 152 - Αθήνα 11527

Τηλ. 2107763638

FAX 2107707211

E-mail: info@sylfilon.gr

site: www.sylfilon.gr

ΔΩΡΗΤΕΣ

Για την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου μας

Ευχαριστούμε θερμά τους:

Αθηνά Βασιλειάδου, Απόστολο Γρηγορόπουλο, Δημήτρα Θεοδοροπούλου, Δημήτρα Νικολακάκου, Μαίρη Νικολακάκου, Θωμά Παπαϊωάννου, Χριστίνα Σαραφianού, Αντώνη Σίμο και Ανώνυμο Δωρητή.

**Ευχαριστούμε θερμά για δωρεά
αντί στεφάνου τους:**

Σάκη Κόνδη, Παυλίνα Σαραφianού και Γιώργο Φεργαδιώτη στη μνήμη του **Φαιδωνα Σαραφianού**, Πέτρο Γαρζώνη, Γιώργο Δεδούση, Μαρία Ευθυμίου Τούλα Παναγιώτου και Ματίνα Σπυράτου στη μνήμη του **Άρη Γονή**, Μπουγιούρη Ελεάννα, Μπουγιούρη Μαρία, και Μπουγιούρη Κωνσταντίνου στη μνήμη **Μαρίκας Παπαγεωργίου**, Ν. Αποστολόπουλο, Ε. Γεωργακόπουλο, Θ. Κυπρίου, Β. Μαργαρίτη και Ρ. Μαυρέα στη μνήμη **Αλεξόπουλου Χαράλαμπου** και Δημήτρα Θεοδοροπούλου στη μνήμη **Μαριλίζας Πλέσσα**.

Λογαριασμός τραπεζής για κατάθεση δωρεών:
ATE BANK: 274 04 003500 12

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων "Σοφία Σλήμαν"

Παρακαλούμε ενημερώστε μας και τηλεφωνικά για την κατάθεσή σας, ώστε να εκδώουμε με λεπτομέρειες το παραστατικό είσπραξης.

Οικονομικά

Ιανουαρίου 2013

ΕΣΟΔΑ	ΕΞΟΔΑ
4.047,00 ευρώ	3.152,21 ευρώ
ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΞΟΔΩΝ	
Περιθαλπόμενοι:	1.532,50 ευρώ
ΕΛΤΑ, εφημερίδα, Διανομή:	749,25 ευρώ
Διάφορα έξοδα:	877,47 ευρώ

Επι κοινωνία εν τύπω

Μηνιαία εφημερίδα. Εκδίδεται σε 2.500 φύλλα

Ιδιοκτησία:

«Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"»

Έδρα: Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»,

Μεσογείων 152, Αθήνα 11527

Εκδότης: Πέτρος Γαρζώνης.

Συντακτική Ομάδα: Φωτεινή Δαρειωτάκη, Γιώργος Δεδούσης, Αθηνά Δούσου, Νίκος Παΐσιος, Ματίνα Σπυράτου, Άρης Στρατάκος.

Για αυτό το τεύχος εργάστηκαν επίσης οι:

Κυριακή Δημητρούλακη, Βασίλης Καλαφάτης και Αθηνά Πέτση.

Οι αρθρογράφοι φέρουν πλήρως την ευθύνη των κειμένων τους

Ευχαριστήρια Επιστολή

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ - ΔΗΜΟΣ
ΒΑΡΗΣ - ΒΟΥΛΑΣ - ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ
"ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΞΕΝΩΝΑ
ΕΠΙΛΕΙΟΝ ΔΩΡΕΑ ΓΕΩΡΓΙΑΣ & ΑΧΙΛΛ. ΚΑΡΑΤΖΑ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ"

Βουλιαγμένη 31-12-2012
Αρ. πρωτ. 675

Δ/νση: ΛΗΤΟΥΣ 20

Τ.Κ. 166 71, ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 2108962618-19

FAX: 2108962618

e-mail: xenonasvou lia gmenis@gma il.com

ΠΡΟΣ:

Σύλλογο Φίλων Περιθαλπομένων

Γ.Ν.Ν.Θ. "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Μεσογείων 152, ΤΚ115 27, Αθήνα

ΘΕΜΑ: ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Με την παρούσα επιστολή, θα θέλαμε να σας ευχαριστήσουμε θερμά για τη δωρεά που έκανε ο σύλλογος σας μιας ατομικής φιάλης οξυγόνου, προς τον πάσχοντα από Χ.Α.Π. κο Π... Πέτρο.

Ο εν λόγω ασθενής, ο οποίος έχει νοσηλευθεί στο νοσοκομείο σας, είναι δημότης του Δήμου Βάρης Βούλας Βουλιαγμένης, με πολλά έντονα κοινωνικά προβλήματα και αυτή την εποχή φιλοξενείται στο Ίδρυμα Κοινωνικός Ξενώνας Ενηλίκων του Δήμου.

Η συγκεκριμένη δωρεά, του δίνει την δυνατότητα αυτονομίας και καλύτερης αυτοεξυπηρέτησης.

Ευχόμαστε καλή συνέχεια στο έργο του Συλλόγου.

Με εκτίμηση

Πρακτικές Αλληλεγγύης

Κρατούμενοι αλλοδαποί στην Σχολή Αστυνομίας στην Ξάνθη φυτεύουν μαζί με αστυνομικούς ΚΑΡΠΟΦΟΡΑ ΔΕΝΔΡΑ ΚΑΙ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ.

Οι αστυνομικοί ζήτησαν ρούχα, παπούτσια και είδη υγιεινής για τους αλλοδαπούς και εκείνοι ζήτησαν να

φυτέψουν τον κήπο με καρποφόρα δένδρα και λουλούδια.

Ο Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων είχε άμεση ανταπόκριση στο αίτημά τους.

Στον Διοικητή αξίζουν πολλά συγχαρητήρια. Τέτοιες καλές πρακτικές αλληλεγγύης σε αυτές τις δύσκολες ημέρες που περνάμε πρέπει να είναι αυτονόητες και να διαδίδονται.

*Τις φωτο έστειλε ο Ερίαν που συντονίζει στην φύτευση.

Ικανές ποσότητες ρουχισμού προσέφερε ο Σύλλογός μας επίσης και στο Σωματείο "Άρτος Δραση" με το οποίο έχουμε από μακρού αγαστή συνεργασία.

Αληθινές ιστορίες αγάπης Από το τριανταφυλλένιο γιορντάνι, ο γάμος

Τέσσερα χρόνια πέρασαν και καμιά ειδηση από τον Ιβάν. Η μάνα της Τάνιας βαριά άρρωστη την παρακαλούσε να πει το "ναι" στην πρόταση γάμου του πλούσιου έμπορα για να γλυτώσει από τη φτώχεια, τη μίζερια και τη μοναξιά. Και από την αγάπη της για τον Ιβάν ποιος θα τη γλίτωνε;

Έκλαψε μια ολόκληρη νύχτα πάνω στο ξερό τριανταφυλλένιο γιορντάνι. Τα ολόπικρα δάκρυα

της, δάκρυα απόγνωσης το μούσκεψαν και πήρε το χρώμα του θλιμμένου μενεξέ! Σκέφτηκε να πάρει τα βουνά, να πάρει φαρμάκι. Σκέφτηκε να

πέσει στο γκρεμίο. Κι αν ερχόταν ο Ιβάν; Το πρωί είπε το "ναι" γρήγορα για να μην το μετανιώσει. Ο γαμπρός, ο έμπορας φρόντισε για τη μάνα, για όλα. Σε δεκαπέντε μέρες ο γάμος. Η Τάνια έπεσε σε βαθιά μελαγχολία. Σε δεκαπέντε μέρες ο γάμος. Τι κατάρτα! Ένα θλιμμένο ρόδο είκοσι ενός ανοίξεων δίπλα σ' ένα ευτυχί για την αγορά του έμπορα. Τι κατάρτα! Τι ψυχο-ταραχί!

Λες να γίνονται ακόμη θαύματα, αναρωτιόταν βαθιά συλλογισμένη καθώς άλλαζε χέρι στο καλάθι της, που της φαινόταν ασήκωτο. Έπρεπε να βιαστεί. Το σούρουπο έπερτε και θα την έπιανε η νύχτα στο δρόμο. Το άστρο τους, ο αποσπερίτης, το άστρο της αγάπης τους, είχε κιάλα ανέβει στον ουρανό. Το κοίταξε για λίγο σιωπηλή και συνέχισε σκυφτή και κλαμένη στο μονοπάτι. Η γέρικη βελανιδιά εκεί μπροστά της. Σαν να είδε μια σκιά πίσω από τον κορμό της και προτού προλάβει να σκεφτεί ότι είχε αρχίσει να έχει παραιθήσεις, πετάχτηκε εμπρός της ολοζώντανος ο Ιβάν, ο Ιβάν της.

Την άρπαξε στην αγκαλιά του. Πώς δεν πέθαναν και οι δυο από τη μεγάλη συγκίνηση και τη χαρά τους; Μόνο ο θεός της αγάπης το ξέρε!...

Η κόλαση που είχε ζήσει στα στρατόπεδα αιχμαλώτων πολέμου είχε αφήσει βαθιά τα σημάδια της πάνω του, μα τα γελαστά γαλάζια μάτια του την κοιτούσαν, όπως τότε που πρωτοαγαπήθηκαν.

Με έσωσε το αστέρι μας, της είπε. Με έσωσε το τριανταφυλλένιο γιορντάνι σου και το αστέρι μας, του είπε. Οι αναπνοές τους ένωσαν τις ψυχές τους μ' ένα ατελείωτο φιλή! Και κλέφτηκαν!

Σαν έφτασαν ψηλά στο βουνό, στο εκκλησάκι του Προφήτη Ηλία, τους καλωσόρισε ο ερημίτης παπα-Γιώργης. Ήξερε την ιστορία τους και δέχτηκε να ευλογήσει το γάμο τους εκεί στο ταπεινό ξωκλήσι. Η αγράμπελη με τα λευκά ανθάκια της, που στόλιζε την πόρτα της μικρής εκκλησούλας, έδωσε δυο ολάνθισια κλωνάρια της, για να πλέξουν οι δυο νέοι τα στέφανα του γάμου τους και το καντήλι της Παναγιάς έδωσε δύο από τους ασπένιους κρίκους του για δαχτυλίδια τους. Ο ερημίτης παπάς έβγαλε από την κρύπτη της ταπεινής Αγίας Τράπεζας το φυλαγμένο για χρόνια πετραχήλι του κι αφού το ευλόγησε κάνοντας το σημείο του σταυρού, το έφερε στα χείλη του και ασπάστηκε με περισσή ευλάβεια.

Ολοκέντητο στο χέρι, με χρυσή κλωστή και βυζαντινή βελονιά. Και τι δεν είχε κεντημένο πάνω του. Περίτεχνους μικρούς και μεγάλους σταυρούς. Τον Παράδεισο με τον Αδάμ και την Εύα. Τη γέννηση και όλη τη ζωή Του Χριστού, μέχρι τη σάνθρωση και την ανάσταση Του. Σε περιβλεπτή θέση ήταν κεντημένος ο γάμος της Κανά και κάτω-κάτω, στη μέση η Αγία Σοφία.

Ποιος ξέρι πόσα δύσκολα βράδια αγρύπνιας είχανε χρειαστεί αυτά τα άγνωστα εμπνευσμένα χέρια, οδηγημένα από βαθιά πίστη και αγάπη, να κεντήσουν όλες αυτές ψευθυμίες εικόνες, πάνω σε ένα πανί, που έγινε ένα μικρό αριστούργημα τέχνης, ένα αγιασμένο πετραχήλι, που φορούσε τώρα με τόση ευλάβεια πάνω του ο ερημίτης παπάς.

Καθώς το παιχνιδιάρικο φως από τα ξαναναμμένα μελισσοκέρια έπερτε πάνω στο χρυσοκέντητο πετραχήλι, φωτεινές ανταύγειες γέμιζαν τον μικρό εκκλησιαστικό χώρο. Το καντήλι της Παναγιάς έστειλε το φως του πάνω στο στήθος του παπα-Γιώργη και το πετραχήλι έλαμπε. Έτσι το ταπεινό, τριμμένο ράσο του μεταμορφωνόταν σε χρυσοποίκιλο βυζαντινό ιμάτιο. Ύψωσε τα χέρια του και δέηθηκε τον ύμνο.

Άρχισε την ιεροτελεστία, παπάς και ψάλτης ο ίδιος για να ευλογήσει την ένωση των δύο νέων ενώπιον του Θεού. Τα καλλικελαδα αηδόνια της ρεματιάς του κρατούσαν το ίσον στους ψαλμούς του. Μάρτυρες όλα τα ζωάκια και τα πουλιά που ζούσαν εκεί γύρω, φίλοι και σύντροφοι του μοναχικού παπα-Γιώργη. Η ευωδιά από το λιβάνι και τα αναμμένα μελισσοκέρια μαζί με το χα-ρούμενο ήχο της γλυκόχηης καμπανούλας ξύπνησαν μέσα στα βαθιά μεσάνυχτα όλους τους κατοίκους του δάσου, που αγουροζυπημένοι τρέξαν να δούνε τι το εξαιρετικό, τι το αξιοπεριέργο συνεβαινε απόψε στο εκκλησάκι.

Οι σκίουροι ανέβηκαν στη λουλουδιμένη στέγη και κοιτούσαν με περιέργεια από τα παραθυράκια του τρούλου. Ο γκιώνης πάνω στο καμπαναριό έδινε το παρόν του με τη μονότονη φωνή του γκιών-γκιών. Τα δασοπούλια κρεμάστηκαν στα παραθυράκια και προσπαθούσαν να καταλάβουν τι συνεβαινε. Δύο χελώνες ήρθαν μέχρι την ανοιχτή πόρτα. Κόντευε να ημερωθεί όταν ο παπα-Γιώργης τους έριξε μια χούφτα ρύζι στα μαλλιά τους με την ευχή να ριζώσουνε. Κρέμασε το θυμιατό στο μοναδικό στασίδι και τους έδωσε από μια κουταλιά μέλι με την ευχή να μην τους ξαναπικράνει η ζωή, από 'δω και πέρα. Φίλησαν το ξεθωριασμένο Ευαγγέλιο, παλιό, γραμμένο από το χέρι κάποιου ερημίτη, ενώ τα πουλιά πετούσαν γύρω τους, αυτόκλητοι καλεσμένοι στο νυχτερινό αυτό γάμο και στρώθηκαν στο φαγοτόπι, τρώγοντας το ρύζι από το δάπεδο.

Μέσα σ' αυτό το φυσικό, το θρησκευτικό, το μυστηριακό περιβάλλον με τις καρδιές τους πλημμυρισμένες από αγάπη τελέστηκε το μυστήριο του γάμου τους. Απόψε ο συνήθως αυστηρός παντοκράτορας της νοτιομένης, παμπάλαιας αγιογραφίας πάνω από τα κεφάλια τους φαινόταν πως γλυκά μειδιούσε.

Μέσα σ' αυτή την κατασκευαστική ατμόσφαιρα ένωσαν τις καρδιές τους καθαρές, γεμάτες αγάπη για όλους και για όλα, τις ψυχές τους γαλήνιες. Ήταν ευτυχισμένοι! Αισθάνονταν πως απόψε εδώ ήταν διάχυτη η πνοή και η παρουσία του Θεού.

"Να αγαπιέστε, να αγαπιέστε πολύ" τους ευχήθηκε και συμπλήρωσε "μόνο με την αγάπη ξεπερνιούνται οι δυσκολίες της ζωής!".

Μέσα στην αγκαλιά της μυροβόλου φύσης ενώθηκαν ψυχή τε και σώματι και ανανέωσαν τους όρκους τους για αιώνια αγάπη.

Φανή Βαλαμόντε

ΕΡΓΑΣΙΑΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ 2013

Ο ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ, πιστός στην παράδοση που τον θέλει να παίρνει θετικά αποτελέσματα απέναντι στην ομάδα της ΣΩΤΗΡΙΑΣ, κέρδισε στο τοπικό ντέρμπυ, που έγινε στις 8/1/13 μέσα στο γήπεδο της ΣΩΤΗΡΙΑΣ, με σκορ 3-1. Ήταν ένας πολύ δυνατός αγώνας, μέσα σε αθλητικά πλαίσια. Το σκορ άνοιξε η ομάδα της ΣΩΤΗΡΙΑΣ στο 16ο λεπτό του πρώτου ημιχρόνου. Στο δεύτερο ημίχρονο ο προπονητής του ΙΠΠΟΚΡΑΤΗ Νίκος Βλάχος, με τις άφογες διορθωτικές κινήσεις που έκανε, κατάφερε να γυρίσει το παιχνίδι και με 3 γκολ (Σιλεβίστας 2, Νάκας 1) να πάρει μεγάλη εκτός έδρας νίκη με σκορ 3-1. Για άλλη μια φορά η ομάδα του ΙΠΠΟΚΡΑΤΗ απέδειξε ότι έχει μέταλλο νικητή, φευγοντας πάντα με το τρίποντο στους μεταξύ τους αγώνες. Να τονίσουμε ότι η ομάδα της ΣΩΤΗΡΙΑΣ ήταν αήττητη και πρώτη στη βαθμολογία μέχρι πριν το συγκεκριμένο παιχνίδι. Με την ήττα της αυτή έπεσε στη δεύτερη θέση και ο ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ανέβηκε στην πρώτη. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι παίκτες και των δύο ομάδων έφυγαν αγκαλιασμένοι από το γήπεδο, δείχνοντας την ίδια ποδοσφαιρική ταυτότητα ήθους που τους διακατέχει.

Ο πρόεδρος και αρχηγός της ομάδας του ΙΠΠΟΚΡΑΤΗ Πουρικής Σπύρος

Το Τηγανισμένο Λάδι

Ένα από τα μεγαλύτερα λάθη που μπορούμε να κάνουμε είναι να αδειάζουμε στο νεροχύτη της κουζίνας μας το χρησιμοποιημένο λάδι. ΕΝΑ ΛΙΤΡΟ ΛΑΔΙΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕ ΕΝΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟ ΛΙΤΡΑ ΝΕΡΟΥ, ποσότητα που είναι ικανή να καλύψει τις ανάγκες ενός ατόμου σε νερό για 14 χρόνια!!!

Τι μπορούμε να κάνουμε:

1. Χρησιμοποιήστε ένα άδειο πλαστικό μπουκάλι από νερό, όπου συγκεντρώνουμε τα χρησιμοποιημένα λάδια και όταν γεμίσει κάνουμε μια βόλτα στο super market και το αδειάζουμε στον ειδικό κάδο. Υπάρχουν στα super market εδώ και καιρό δοχεία όπου μπορούμε να ρίχνουμε το τηγανισμένο λάδι. Συγκεντρώνεται και μετατρέπεται σε Βιοκαύσιμα: <http://www.revive.gr/>

2. Εναλλακτικά τοποθετούμε το λάδι σε ένα πλαστικό μπουκάλι (νερού, αναψυκτικού), το κλείνουμε καλά και να το πετάμε στα κανονικά σκουπίδια...

Το περιβάλλον θα μας ευγνωμονεί. Στο κάτω-κάτω είναι καλό για όλους μας !!!

Πηγή: Γιώργος Καρούτζος, Χημικός, Μηχ., PhD Υπεύθυνος Περιβαλλοντικής Διαχείρισης ΣΕΥ

Όταν νομίζουμε ότι τα ξέρουμε όλα

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας ιερωμένος πολύ ευσεβής. Ήταν μάλιστα και πνευματικός κι εξομολογούσε τους πιστούς. Έτσι, έκρινε τα αμαρτήματα των ανθρώπων και τους έβαζε να μετανοούν. Έφτασε να πιστεύει πως ξέρει τι είναι το καλό και το κακό.

Ένα πρωί, του εμφανίστηκε ένας άγγελος. "Ο Θεός με έστειλε για να σου δείξω κάτι", του είπε. Τον πήρε και τον μετέφερε με θαυμαστό τρόπο πίσω από ένα θάμνο. "Πες μου τι βλέπεις;", τον ρώτησε. "Βλέπω έναν πλάτανο με παχύ ίσκιο και μια βρύση με δροσερό νερό να ρέει πλάι του", αποκρίθηκε αυτός. "Τώρα θα μείνεις εδώ κρυμμένος και δεν θα επέμβεις ούτε θα μιλήσεις, ό,τι και να δεις να συμβαίνει", τον πρόσταξε ο άγγελος. Ο ιερέας έδωσε την υπόσχεσή του με κατανύξη.

Μετά από λίγο, εμφανίστηκε ένας πλούσιος με το αλόγο του και σταμάτησε να πει νερό και να ξεποστάσει. "Ήπια νερό και ξάπλωσε για λίγο κάτω από το δροσερό ίσκιο του πλάτανου, όπου πήρε έναν υπνάκο. Ύστερα ξύπνησε, ανέβηκε στο αλόγο του και συνέχισε το δρόμο του, αφήνοντας όμως πίσω του ένα πουγκί παραγεμισμένο με χρυσές λίρες.

Μετά από λίγη ακόμη ώρα, ένας δεύτερος άνθρωπος εμφανίστηκε πεζός και σταμάτησε να πει νερό. Ξαφνικά, είδε το πουγκί με τις λίρες, το σήκωσε και άρχισε να χοροπηδά από χαρά. Έβαλε το πουγκί στην τσέπη του και χωρίς να χάσει καιρό, έτρεξε να εξαφανιστεί.

Λίγο αργότερα, ένας τρίτος άνθρωπος, έφτασε κι αυτός στη βρύση. Την ώρα όμως που έπινε νερό, επέστρεψε ο πλούσιος, ο οποίος είχε στο μεταξύ αντιληφθεί ότι είχε χάσει το πουγκί του και γύρισε να το αναζητήσει. Μόλις λοιπόν είδε τον άλλο άνθρωπο, άρχισε να τον κατηγορεί ότι του έκλεψε το πουγκί με τις λίρες και να του ζητά να του τις επιστρέψει. Άρχισαν να καυγαδίζουν και πάνω στον καυγά, ο πλούσιος έσπρωξε απότομα τον άλλο, εκείνος έπεσε στο έδαφος κι έσπασε το σβέρκο του σε μια απ' τις ρίζες του πλάτανου. Ο πλούσιος πανικόβλητος, ανέβηκε στο αλόγο του κι εξαφανίστηκε...

"Πες μου τώρα", είπε ο άγγελος στον ιερέα. "Τι πιστεύεις γι' αυτά που είδες, ήταν καλά ή κακά;"

"Καλέ μου άγγελε", απάντησε εκείνος, "η ψυχή μου είναι βαριά από το κακό που είδα να συμβαίνει μπροστά στα μάτια μου, χωρίς να μπορώ να αντιδράσω. Ο ένας έκλεψε το πουγκί που δεν ήταν δικό του, ο άλλος κατηγορήσε άδικα έναν άθωο άνθρωπο και από πάνω τον σκότωσε, χωρίς μάλιστα να τιμωρηθεί."

"Δεν γνωρίζεις όμως ακριβώς την ιστορία", αποκρίθηκε ο άγγελος. "Ο πλούσιος που ήρθε πρώτος στη βρύση, είχε καταπατήσει τα χωράφια του δεύτερου και στα δικαστήρια είχε καταφέρει να δικαιωθεί. Η θεία δικαιοσύνη όμως απαιτούσε ο πλούσιος να πληρώσει το χρέος του και αυτός ήταν ο τρόπος που επέλεξε ο Θεός για να συμβεί αυτό."

Ο τρίτος άνθρωπος, αυτός που σκοτώθηκε, είχε δολοφονήσει τον αδελφό του, χωρίς να το υποψιαστεί κανείς, ούτε και να τον κατηγορήσει. Οι τύψεις του όμως ήταν τέτοιες, που γονατιστός παρακάλεσε το Θεό να τον απαλλάξει απ' το βάρος που κουβαλούσε. Αυτός ήταν ο τρόπος που βρήκε ο Θεός για να ανταποκριθεί στην προσευχή του.

Όσο για τον ίδιο τον πλούσιο, μετά από αυτό που έκανε, χάρισε την περιουσία του στους φτωχούς και πήγε να γίνει ιεραπόστολος, προσφέροντας τεράστιο ανθρωπιστικό έργο στην Αφρική και σώζοντας πολλές ζωές."

Ο ιερέας κοίταξε τον άγγελο εμβρόντητος, μην ξέροντας τι να πει. "Πήγαινε λοιπόν εν ειρήνη", τον αποχαιρέτησε ο άγγελος "και να θυμάσαι πόσο λίγα γνωρίζεις, ώστε να μπορείς να αποφασίσεις τι είναι καλό και τι κακό."

<http://antichainletter.wordpress.com/2012/07/30/foot/>

Συγγώμη και συγχώρεση Ερωτήματα

Από πολύ μικρή, στην ηλικία της αναζήτησης και του προβληματισμού για διάφορα θέματα και καταστάσεις, όπως πολιτική, θρησκεία και κυρίως κοινωνικά ζητήματα και συμπεριφορές των ανθρώπων με απασχολούσε και η αντίδραση στα λάθη τους.

Το θέμα είναι τεράστιο διαχρονικό και δεν είναι δυνατόν να αναφερθεί εδώ. Το μόνο στο οποίο θα αναφερθώ είναι σε ό,τι αφορά τις διαπροσωπικές σχέσεις των ανθρώπων στη καθημερινότητά τους.

Στα πρώτα μαθητικά μου χρόνια λυπόμουν πολύ όταν έβλεπα συνομήλικα μου παιδιά να χτυπούν ζώα ή άκουγα για χειροδικίες μεταξύ συζύγων ή έβλεπα γονείς να τιμωρούν σκληρότατα, τα παιδιά τους, αλλά και τα μεγάλα αδελφια να είναι πολύ επιθετικά στα μικρότερα. Μεγαλώνοντας άρχισα να βιώνω την αδικία και προς τους άλλους αλλά και σε μένα κυρίως στο περιβάλλον του σχολείου. Καλοί μαθητές και μαθήτριες αντιμετώπιζαν άσχημη συμπεριφορά μερικές φορές και από καθηγητές -δυστυχώς- επειδή έλεγαν ευθέως τη γνώμη τους και δεν συμφωνούσαν με τη δική τους. Βέβαια δεν γλύτωνα και εγώ από την οργή τους, όχι δεν ήμουν άριστη μαθήτρια, αλλά δεν έκανα ελιγμούς.

Αρχικά δεν έκανα τίποτα επηρεασμένη από "Πάτερ άφες αυτοίς ου γαρ οίδασι τι ποιούσι", ή σκεπτόμενη άλλες αιτίες, όπως μήπως δεν είναι εσκεμμένα κακοί και άδικοι; Όμως έβλεπα ότι η ατιμωρησία δυνάμωνε τα άγρια αισθήματα τους συνεχώς. Μάλιστα άρχισαν να σχηματίζουν και ομάδες υποστήριξης μεταξύ τους. Στις αρχές της άσχημης συμπεριφοράς προς εμένα δεν ζήτασα το λόγο ούτε ανταπέδιδα. Έλεγα ας έχω τη χαρά της ανωτερότητας. Όμως άρχισα να παίρνω το μέρος των αδικημένων και ας υφίσταμην διάφορα. Κάποτε επιτέλους είδα τον εαυτό μου, σαν τους άλλους που τους στήριζα, και πως έχω κι εγώ τα ίδια δικαιώματα.

Δίνω συγχώρεση μερικές φορές σε όσους σκοπίμως με έχουν βλάψει, άλλα σε άτομα ή ομάδες που κατασκευάζαν κατηγορίες βαριές εις βάρος μου, ιδίως στον επαγγελματικό χώρο δεν μπορώ να συγχωρήσω, δεδομένου του γεγονότος ότι όσο μένουν ατιμωρητοί ΑΠΟΘΡΑΣΥΝΟΝΤΑΙ. Όλα να έχουν κάποια όρια, ακόμη και η συγχώρεση.

Δήμητρα Νικολακάκου, ιατρός

"Ελευθερία"... η πιο όμορφη λέξη!

Η λέξη "ελευθερία" προκύπτει "παρά τό ελευθιν όπου έρα τίς", δηλαδή "να πηγαίνει κάποιος εκεί όπου αγαπάει/επιθυμεί" (ελεύθω = έρχομαι, πορεύομαι / έρω = αγαπώ > έρωσ). "Ελευθερία" λοιπόν δεν είναι, σύμφωνα με την ετυμολογία της λέξεως, το να μην είσαι σκλάβος ή δούλος, αλλά το να πράττεις εν γένει σύμφωνα με ό,τι σου γεννά έρωτα στην ψυχή σου...

Δεν αρκεί επομένως να μην είσαι υποδούλος για να είσαι ελεύθερος. Πρέπει να βαδίζεις σύμφωνα με ό,τι έρωτα σου προκαλεί, δηλαδή σε ενθουσιάζει, ταράζει την ψυχή σου, σε οδηγεί στην δημιουργία και την υπέρβαση, σε συγκλονίζει... Ζώντας μία ζωή ρουτίνας και ημιμέτρων, ελεύθερος δεν είσαι...

Η ελληνική γλώσσα κρύβει νοήματα και έχει φιλοσοφικό υπόβαθρο...

http://etymonellhnikhsglwsshs.blogspot.gr/2012/08/blog-post_9142.html

Η γιορτή των παιδιών μας στον παιδικό σταθμό

Στις 19 Δεκέμβρη έγινε η γιορτή των παιδιών μας στον παιδικό σταθμό του νοσοκομείου μας. Το έργο που έπαιξαν τα προ νήπια ήταν "οι δώδεκα μήνες" και είχε σαν θέμα τα φτωχά παιδάκια. Με την πρωτοβουλία της δασκάλας και τη συμμετοχή των παιδιών και των γονιών τους, συγκεντρώσαμε το ποσό των 511 ευρώ και τα καταθέσαμε στα παιδικά χωριά S.O.S.

Η χώρα χωρίς καθόλου ποτάμια είναι η Σαουδική Αραβία. Είναι παράξενο για μια τόσο μεγάλη χώρα να μην έχει καθόλου νερό! Το νερό έρχεται στη χώρα μέσω υπόγειων δεξαμενών ή από την αφαλάτωση φρυτών!

Ο Καναδάς είναι η χώρα με τις περισσότερες λίμνες στον κόσμο - 3.000.000!! Το 60% από όλες τις λίμνες που υπάρχουν στον κόσμο βρίσκονται στον Καναδά!

Σε ποια ηλικία θα πρέπει να σταματάμε την οδήγηση;

Σε ποια ηλικία θα πρέπει να σταματάμε την οδήγηση; Δεν ξέρεις; Παρακολούθησε το κεφάλι του σκύλου .... Αυτός θα σου πει!! Μια δασκάλα ρωτάει τους μαθητές της:

- Ποιος είναι καλός θάνατος;
- Ένα μικρό κορίτσι απάντησε:
- Είναι να πεθάνεις σαν τον παππού μου.
- Ω, απάντησε η δασκάλα. Και πώς πέθανε ο παππούς σου;
- Αποκοιμήθηκε.

Τότε η δασκάλα ρώτησε:

- Και ποιος νομίζετε ότι είναι φρικτός θάνατος;

Και το ίδιο μικρό κορίτσι, απάντησε:

- Να πεθάνεις σαν τους φίλους του παππού μου.

Η δασκάλα ρωτάει στη συνέχεια από αμηχανία το κορίτσι:

- Και πώς πέθαναν;
- Ήταν μέσα στο αυτοκίνητο με τον παππού μου όταν αποκοιμήθηκε ...

http://www.waristofanis.blogspot.gr/2011/12/blog-post_1165.html

Κοινή Λογική

Μια Νεκρολογία που δημοσιεύτηκε στους Times του Λονδίνου - Ενδιαφέρουσα και δυστυχώς μάλλον αληθινή.

Σήμερα πενθούμε το θάνατο μιας αγαπημένης παλιάς φίλης, της Κοινής Λογικής, η οποία μας συντρόφευε για πολλά χρόνια. Κανείς δεν γνωρίζει με βεβαιότητα την ηλικία της αφού το μητρώο γέννησής της έχει χαθεί εδώ και πολύ καιρό σε γραφειοκρατικές διατυπώσεις. Θα τη θυμάσαστε ως κάποιον που μας διδάξε πολύτιμα μαθήματα όπως αυτά:

- Έχε την κοινή λογική να προστατεύεσαι,
- Γιατί το πρωινό πουλί πιάνει το σκουλήκι,
- Η Ζωή δεν είναι πάντα δίκαιη και
- Ίσως ήταν δικό μου το φταίξιμο.

Η Κοινή Λογική έζησε σύμφωνα με απλές, συνετές οικονομικές πολιτικές (μη ξεδεύετε περισσότερο απ' αυτά που κερδίζετε) και αξιόπιστες στρατηγικές (υπεύθυνοι είναι οι ενήλικες κι όχι τα παιδιά).

Η υγεία της άρχισε να επιδεινώνεται ραγδαία όταν τέθηκαν σε ισχύ καλοπροαίρετοι αλλά αυταρχικοί κανονισμοί. Αναφορές για ένα δχρονο αγόρι που κατηγορήθηκε για σεξουαλική παρενόχληση επειδή φίλησε μια συμμαθήτριά του, για εφήβους που αποβλήθηκαν από το σχολείο επειδή χρησιμοποίησαν στοματικό διάλυμα μετά το γεύμα και για έναν δάσκαλο που απολύθηκε επειδή επέτρεψε έναν απειθαρχο μαθητή, απλώς επιδείνωσαν την κατάσταση της.

Η Κοινή Λογική έχασε έδαφος όταν γονείς επιτέθηκαν σε δασκάλους επειδή έκαναν τη δουλειά που οι ίδιοι δεν είχαν καταφέρει να κάνουν αναφορικά με την πειθαρχηση των ανυπακούων παιδιών τους.

Η υγεία της επιδεινώθηκε ακόμη περισσότερο όταν τα σχολεία υποχρεώθηκαν να παίρνουν τη γονική συναίνεση για ναβάλουν αντηλιακό ή να δώσουν μια ασπιρίνη σ' ένα μαθητή αλλά δεν μπορούσαν να ενημερώσουν τους γονείς όταν μια μαθήτριά έμενε έγκυος και ήθελε να κάνει έκτρωση.

Η Κοινή Λογική έχασε τη θέληση για ζωή όταν οι εκκλησίες έγιναν επιχειρήσεις και οι εγκληματίες τύγγαναν καλύτερης μεταχείρισης από τα θύματά τους.

Η Κοινή Λογική δεν κατάφερε να ξεπεράσει το γεγονός ότι, όχι μόνο δεν μπορούσες να υπερασπιστείς τον εαυτό σου από ένα διαρρήκτη μέσα στο ίδιο σου το σπίτι, αλλά ο διαρρηκτήρας μπορούσε και να σε μηνύσει για βιαιοπραγία.

Η Κοινή Λογική παραιτήθηκε τελικά από κάθε θέληση για ζωή όταν μια γυναίκα που τάχα δεν κατάλαβε ότι ένα αγχιστό φλιτζάνι καφέ ήταν ζεστό, έχυσε λίγο στην ποδιά της κι ανταμείφθηκε άμεσα μ' έναν τεράστιο διακανονισμό.

Πριν από το θάνατο της Κοινής Λογικής είχε προηγηθεί ο θάνατος των γονιών της, της Αλήθειας και της Εμπιστοσύνης, της συζύγου Σύνεσης και των παιδιών της Ευθύνης και Λογικής.

Έχουν επιζήσει τα 4 ετεροθαλή αδελφια της:

- Ξέρω τα Δικαιώματά μου
- Το Θέλω τώρα
- Κάποιος άλλος φταίει
- Είμαι θύμα

Στην κηδεία της δεν παρευρέθησαν πολλοί καθώς ελάχιστοι συνειδητοποίησαν ότι απεβίωσε. Αν τη θυμάστε ακόμα, προωθήστε το. Αν όχι, συνταχθείτε με την πλειοψηφία και μην κάνετε τίποτα.

<http://loriborgman.blogspot.com/2005/07/death-of-common-sense.html>

Σημείωση Ζαν Κοέν: Τα πρώτα σημάδια της αρρώστιας ήταν το σύμπτωμα "πολιτικά ορθό".

Επισκεφθείτε

το Site του Συλλόγου μας
<http://www.sylfilon.gr>

- ⇒ Ενημερωθείτε για τους σκοπούς του.
- ⇒ Δείτε τις Ανακοινώσεις και τα Νέα του.
- ⇒ Συμμετέχετε στις δραστηριότητές του.
- ⇒ Διαβάστε όλα τα φύλλα της εφημερίδας "Επι κοινωνία εν τύπω".
- ⇒ Μελετήστε το καταστατικό του.
- ⇒ Επικοινωνήστε μαζί μας.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΜΕΣΑ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Σκοπός του Συλλόγου είναι :

- Αφιλοκερδής και εθελοντική βοήθεια
- Οικονομική ενίσχυση
- Ψυχολογική και συμβουλευτική υποστήριξη
- Συμπράταση
- Σε πρόσωπα με σοβαρά προβλήματα υγείας που είναι:
  - Νοσηλευόμενα ή περιθαλάσσονται στο ΝΝΘΑ
  - Άτομα που εργάζονται στο Νοσοκομείο μας
  - Μέλη οικογενειών τους που χρήζουν οικονομικής ή ψυχολογικής στήριξης

Αφιερώνεται σε όλους στους ασθενείς και τους νέους γιατρούς.

Απευθύνεται -με απλά λόγια- στον κάθε άνθρωπο που χρειάστηκε αυτούς τους χώρους των Υπηρεσιών Υγείας ή πράγμα που απεύχομαι, πρόκειται να τους "επισκεφθεί".

Διατίθεται και στο
Κυλικείο του Νοσοκομείου.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΝΟΚΟΛΑΚΑΚΟΥ
τ.ΙΑΤΡΟΣ ΕΣΥ

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ
ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΜΕΡΟΠΕΙΟΝ

Το ΜΕΡΟΠΕΙΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ
Διαθέτει τρίκλινα και δίκλινα δωμάτια στη νέα σύγχρονη ΜΟΝΑΔΑ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ κυριών στην Καλλιθέα, οδός Μενελάου 96, με άψογη φροντίδα και περιποίηση από ειδικευμένο προσωπικό (Γιατρός, Νοσηλεύτριες, Κοινωνική Υπηρεσία).

Τηλέφωνα επικοινωνίας:
210-9571134 210-9571132 210-9219398

Καταφύγιο

Αγάπης & Συμπράτασης

Βοήθεια σε άτομα και ομάδες
κοινωνικά αποκλεισμένες
και με προβλήματα εξάρτησης

Υπεύθυνος Κώστας Βιγαλάκης
Ευρυπιδου 14 Αθήνα 7^{ος} όροφος

Τηλ. 6977202398 - 2105012608

Ποιοι είμαστε...

Το Καταφύγιο είναι μια κοινωνική εθελοντική κίνηση ιδιωτικής πρωτοβουλίας που έχει σαν βασικό στόχο να συμπαρασταθεί και να βοηθήσει άτομα κοινωνικά αποκλεισμένα και με προβλήματα εξάρτησης.

Συμβουλευτική

Μέσα από επικοινωνία και συμβουλευτική προσπαθούμε να ακούσουμε τις ανάγκες των ανθρώπων και να ανταποκριθούμε σε αυτές με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Αν είναι εφικτό τους επανασυνδέουμε με τις οικογένειές τους ή τους συνδέουμε με προγράμματα απεξάρτησης.

Φαγητό, καφές...

Κάθε Τρίτη και Πέμπτη (16:00-22:30) σερβίρεται καφές και ακολουθεί ένα πλούσιο γεύμα που διανέμεται δωρεάν σ' όλους.

Ιατροτεχνολογικές Εφαρμογές

ΟΞΥΓΟΝΟΘΕΡΑΠΕΙΑ • ΝΕΦΕΛΟΠΟΙΗΣΗ
ΥΠΟΒΟΗΘΗΣΗ ΑΝΑΠΝΟΗΣ • ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΑ
ΑΝΑΡΡΟΦΗΣΕΙΣ • ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ

Έκπτωση 25%
Για τους αναγνώστες

κεντρικά:
Σωκράτους 100-102, Καλλιθέα
τηλ.: 2109575358
υποκατάστημα:
Μεσογείων 209, Αθήνα
τηλ.: 2106752881
κιν. εφημερίας: 6932436258